

Sygn. akt V U 786/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 września 2016 r.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Mirosława Molenda-Migdalewicz

Protokolant: star. sekr. sądowy Katarzyna Awsiukiewicz

po rozpoznaniu w dniu 7 września 2016 r. w Legnicy

sprawy z wniosku J. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o prawo do niezrealizowanego świadczenia po zmarłej W. K.

na skutek odwołania J. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 8 czerwca 2016 r.

znak (...)

oddala odwołanie

Sygn. akt: VU 786/16

UZASADNIENIE

Decyzją z 8 czerwca 2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił J. K. prawa do niezrealizowanego świadczenia po zmarłej W. K. uznając, że zmarła nie pozostawała na utrzymaniu wnioskodawczyni.

W odwołaniu wnioskodawczyni J. K. domagała się zmiany decyzji i przyznania spornego świadczenia, wskazując że jej ciotka W. K. pozostawała do dnia swej śmierci na jej utrzymaniu, gdyż w czasie pobytu ciotki w szpitalu przed jej śmiercią opłacała za nią koszty utrzymania jej mieszkania i składkę ubezpieczenia na życie.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie podtrzymując dotychczasową argumentację.

Sąd ustalił, co następuje:

W. K. była ciotką wnioskodawczyni (siostrą ojca J. K.). Zmarła dnia (...). Jej spadkobiercami ustawowymi są wnioskodawczyni oraz jej brat.

W. K. pobierała emeryturę, ostatnio w wysokości 1561,72 zł netto. Przed śmiercią trafiła do szpitala dnia 9 maja 2016 r. Wcześniej była osobą samodzielną, nie potrzebowała pomocy w codziennych czynnościach, a mieszkała samotnie. Prawidłowo zarządzała swoim majątkiem, opłacała comiesięczne rachunki, nie skarżyła się na zaległości w ich spłacie, nie korzystała też z pomocy finansowej osób trzecich, w tym wnioskodawczyni.

J. K., zamieszkała w C., odwiedzała co jakiś czas ciotkę w L. w jej mieszkaniu, przekazując jej drobne upominki i owoce. Utrzymywała też kontakt telefoniczny z ciotką. Zaniepokojona nieodbieraniem telefonu, pojawiła się w jej mieszkaniu 9 maja 2016 r. Okazało się, że W. K. jest w złym stanie zdrowia i wymaga leczenia szpitalnego. Przed pójściem do szpitala W. K. poinformowała wnioskodawczynię gdzie znajdują się jej rachunki za mieszkanie i na ubezpieczenie. Powiedziała też, że w skrzynce pocztowej znajduje się awizo z powodu niepobranej emerytury.

Wnioskodawczyni przed śmiercią ciotki uregulowała jej bieżące rachunki za media i mieszkanie oraz polisę, a także zaległy czynsz na kwotę ok. 1300 zł.

Dowód : - akta ZUS;

- przesłuchanie wnioskodawczyni – k. 15-15v (e-protokół od 00:03:05 do 00:18:30).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie nie było zasadne.

Zgodnie z art. 136 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U Nr 1118 ze zm.) w razie śmierci osoby, która zgłosiła wniosek o świadczenia określone ustawą, świadczenia należne jej do dnia śmierci wypłaca się małżonkowi, dzieciom, z którymi prowadziła wspólne gospodarstwo domowe, a w razie ich braku - małżonkowi i dzieciom, z którymi osoba ta nie prowadziła wspólnego gospodarstwa domowego, a w razie ich braku - innym członkom rodziny uprawnionym do renty rodzinnej lub na których utrzymaniu pozostawała ta osoba.

Po przeprowadzeniu w sprawie postępowania dowodowego, Sąd uznał, że wnioskodawczyni nie ma prawa do dochodzonego świadczenia, gdyż nie została spełniona przesłanka z art. 136 ust. 1 ustawy emerytalnej w postaci pozostawania W. K. na utrzymaniu wnioskodawczyni.

W zakresie rozważanej przesłanki stwierdzić należy, iż „pozostawanie na utrzymaniu” w rozumieniu powołanego wyżej przepisu musi być rozumiane ściśle jako zapewnienie danej osobie wszelkich środków finansowych i materialnych (wyżywienie, ubranie) niezbędnych do życia. Pozostający na utrzymaniu danej osoby jest od niej uzależniony finansowo i gospodarczo. Powołana wyżej ustawa rozróżnia przy tym pojęcie „pozostawanie na utrzymaniu” i „przyczynianie się do utrzymania”. To ostatnie określenie stanowi przesłankę nabycia przez rodziców prawa do renty rodzinnej po zmarłym ubezpieczonym (por. art. 71 ustawy emerytalnej). Należy także podkreślić, że przesłanka „pozostawania na utrzymaniu” ma charakter szerszy, aniżeli opieka. Nie wystarczy też bowiem być opiekunem danej osoby (troszczyć się o tę osobę, pomagać jej w codziennych, bieżących sprawach), aby uzyskać prawo do świadczeń na podstawie cytowanego art. 136 ustawy o emeryturach i rentach z FUS (por. przykładowo wyroki: Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 10 Września 1997 r., III AUa oraz Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 16 stycznia 2014 r., III AUa 859/13).

Z ustalonego w niniejszej sprawie, a w zasadzie niespornego stanu faktycznego wynika, iż wnioskodawczyni przed śmiercią ciotki nie opiekowała się nią i nie wspomagała finansowo. Nie sposób zatem przyjąć, że ciotka wnioskodawczyni pozostawała na jej utrzymaniu w rozumieniu w.w. przepisu. Samo zaś uregulowanie przez wnioskodawczynię bieżących oraz zaległych opłat za mieszkanie zmarłej przed jej śmiercią, nie może stanowić o spełnieniu spornej przesłanki, zwłaszcza, że dokonane przez wnioskodawczynię nakłady na mieszkanie W. K. nie przekraczały wysokości emerytury należnej zmarłej, której nie zdążyła przez śmiercią odebrać.

W tym stanie rzeczy należało stwierdzić, że w świetle art. 136 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U Nr 1118 ze zm.) wnioskodawczyni nie spełnia warunków do przyznania prawa do niezrealizowanego świadczenia po W. K..

Powyższe nie wyklucza jednak rozliczenia nakładów wnioskodawczyni na schedę spadkową, w postaci spłaty podawanych przez nią rachunków zmarłej, w drodze działu spadku z zastosowaniem przepisów Księgi drugiej, Działu IV Rozdziału 9 Kodeksu postępowania cywilnego w odrębnym postępowaniu sądowym.

Skoro zatem odwołanie nie było uzasadnione, podlegało – na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c – oddaleniu.